

ΤΑ ΦΡΑΙΩΤΕΡΑ

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΑΝΕΚΔΟΤΑ

Ο μακαρίτης καθηγητής τῆς Ἀστρονομίας Δ.Κοκκίδης ἦτο ὁ πρῶτος συντάξας μετεωρολογικόν δελτίον, ἐπὶ τῇ βάσει τηλεγραφημάτων πού ἐλάμβανε ἀπὸ τοὺς σταθμούς πού ἵδρυσεν ἀνά τὴν Ἑλλάδα.

Μίαν ἡμέραν ὅμως θέρους, οἱ συντάκται τῆς «Καθημερινῆς» τοῦ Μιχαὴλ Λάμπρου, εἰς τὰ γραφεῖα τῆς ὁποίας ἐλαμβάνοντο τὰ τηλεγραφήματα καὶ ὀπόθεν ὁ καθηγητής διήρκετο καὶ συνέτασε τὸ δελτίον, ἐπρομηθεύθησαν ἀπὸ τὸ τηλεγραφεῖον φάκελα καὶ χαρτί καὶ συνέταξαν πλαστά τηλεγραφήματα, τὰ ὁποῖα ἀνήγγελλον ὅτι θουὰ καὶ πελάγη συνεταράσσοντο ἀπὸ τὴν κακοκαιρίαν.

Ο Κοκκίδης, ἐκπληκτος ἀνεγίνωκε τὸ ἕνα μετὰ τὸ ἄλλο τηλεγράφημα, ὅτε ἕνας τῶν «συνωμοτῶν» τὸν ἠρώτησε, ἂν στὸ Ἴονιο ὁ καιρὸς εἶναι καλός, διότι ἐπερίμενε τὴν πεθερὰν του.

Ο καθηγητής περίφροντις, δὲν τοῦ ἀπάντησε ἀμέσως, ἀλλὰ σὲ λίγο, ἐνθυμηθεὶς τὴν ἐρώτησι, τοῦ ἀπάντησε:

— Ἀπὸ τὴν Μασσαλία ἐρχεται ἡ πεθερὰ σου; — εἶπε. Θὰ καλοπεράσῃ...

Ἄλλ' οἱ ὀμπρικοί γέλωτες πού ἐξεπράγνησαν, ἔκαμαν τὸν Κοκκίδην νὰ ἐννοήσῃ τὴν «συνωμοσίαν» καὶ νὰ συγχωρήσῃ τοὺς συνωμοτάς διὰ τὸ πετυχημένο ἀστεῖο τους.

ΛΑΪΚΟΝ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ
ΤΗΣ «ΒΡΑΔΥΝΗΣ»

17 Mar 1938
ΑΙ ΦΥΣΙΚΟΧΗΜΙΚΑΙ ΕΠΙΣΤΗΜΑΙ
ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ ΑΠΟ ΤΟΥ 1800 ΚΑΙ ΠΕΡΑΝ

ΜΑΘΗΜΑ ΥΠΟ ΤΟΥ ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΟΥ, ΤΑΚΤΙΚΟΥ ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ ΤΗΣ ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΗΣ ΑΝΑΛΥΣΕΩΣ ΕΝ ΤΩ ΕΘΝΙΚΩ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΩ Κ. ΠΑΝΑΓ. ΖΕΡΒΟΥ

Πρῶτος διευθυντής τοῦ Ἀστεροσκοπεῖου ὑπῆρξεν ὁ Γεώργιος Βούρης, ὁ ὁποῖος ἦτο καθηγητής τῶν μαθηματικῶν, τῆς μαθηματικῆς φυσικῆς καὶ τῆς ἀστρονομίας ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ. Οὗτος ἐδημοσίευσε καὶ τινὰς ἀστρονομικὰς ἐργασίας πρωτοτύπου εἰς τὸ διεθνὸς φήμις γερμανικὸν περιοδικὸν «Ἀστρονομικαὶ Εἰδήσεις», ἔκαμε δὲ καὶ σειρὰν μετεωρολογικῶν παρατηρήσεων, τὰς ὁποίας συνέχισε μετὰ ταῦτα ὁ Ἰωάννης Παπαδάκης, ὅστις ἐδίδαξεν ὡς καθηγητής καὶ ἀστρονομίαν ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Ἀθηνῶν.

Τὸ ἔτος 1858 μετεκλήθη εἰς Ἑλλάδα καὶ ἀνέλαβε τὴν διεύθυνσιν τοῦ Ἀστεροσκοπεῖου ὁ Γερμανὸς Julius Schmidt, ὁ ὁποῖος ὑπῆρξε μαθητής τοῦ μεγάλου ἀστρονόμου Argbänder. Οὗτος ἐργάσθη ἐπὶ δεκάδας ἐτῶν ἐν αὐτῷ καὶ προήγαγε τὰ μέγιστα τὴν κατ' ἐξοχὴν ἑλληνικὴν ἐπιστήμην τῶν ἀστρῶν διὰ δημοσιεύσεως εἴτε εἰς τὸ προαναφερθὲν περιοδικὸν «Ἀστρονομικαὶ Εἰδήσεις», εἴτε εἰς τὰ «Χρονικά τοῦ Ἀστεροσκοπεῖου». Ὁ Schmidt ἠσχολήθη μὲ παντὸς εἶδους παρατηρήσεις: τῶν πλανητῶν, τῶν διαττόντων, τῶν κομητῶν, τῆς σελήνης. Ἐργασθεὶς οὗτος ὑπὸ τὸν οὐρανὸν τῆς Ἑλλάδος, ἔκαμε πλεῖστα διὰ τὴν ἀναδίωξιν τῆς Ἐπιστήμης τοῦ Οὐρανοῦ. Αἱ ἐργασίαι του συνεδέθησαν ἀρρήκτως μετὰ τοῦ Ἀστεροσκοπεῖου μας καὶ μέχρι σήμερον λίαν εὐφώνως ἀναφέρεται τὸ ὄνομά του ἀπὸ πολλούς. Σπουδαῖον ἔργον αὐτοῦ εἶναι ὁ τοπογραφικὸς χάρτης τῆς σελήνης, ὅστις ἐγένετο κυρίως διὰ παρατηρήσεων τῇ βοήθειᾳ τοῦ ἰσμερινοῦ τηλεσκοπίου Σίνα.

Βοηθὸς αὐτοῦ καὶ μετὰ ταῦτα, κατόπιν σπουδῶν ἐν Γερμανίᾳ, καθηγητής τῆς ἀστρονομίας ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ ἦτο ὁ Δημήτριος Κοκκίδης, ὁ ὁποῖος ἀνέλαβε τὴν διεύθυνσιν τοῦ Ἀστεροσκοπεῖου μετὰ τὴν ἀποχώρησιν καὶ τὸν θάνατον τοῦ J. Schmidt. Οὗτος ἠσχολήθη πολὺ εἰς τὴν ἀστρονομίαν, δημοσιεύσας ἀξιολόγους ἐργασίας, ἀναφερομένας εἰς τὸν Ἥλιον, εἰς τὴν ἀνακάλυψιν οὐρανίων σωμάτων διὰ τοῦ ὑπολογισμοῦ κ. ἄ. Ἐδημοσίευσε δὲ καὶ μαθήματα ἀστρονομίας καὶ οὐρανίου Μηχανικῆς.

Ἀπὸ τοῦ ἔτους 1890 ἀνέλαβε τὴν διεύθυνσιν τοῦ Ἀστεροσκοπεῖου Ἀθηνῶν ὁ Δ. Αἰγινήτης, τοῦ ὁποῖου ἡ ὑπερτεσσαρονταετής δράσις ἐν τῷ ἔθνετι τούτῳ ὑπῆρξε λίαν καρποφόρος.

ΜΕΓΑΣ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ
Ο ΚΟΛΟΣΣΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΨΥΧΗΣ
ΔΙΑ ΜΕΣΘΝ ΤΩΝ ΑΙΩΝΩΝ
ΤΟΥ ΙΣΤΟΡΙΚΟΥ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΣ Κ. Γ. ΑΣΠΡΕΑΣ

(Συνέχεια εκ τής 1ης σελίδος)
σμοῦ λαοὺς βυθισμένους εἰς
διανοητικὸν σκότος καὶ διὰ
τῆς ἐπικοινωνίας, τῶν ἐπιγα-
μιῶν καὶ τῆς προωθήσεως καὶ
ἀναπτύξεως τοῦ ἐμπορίου νὰ
σφρηλατήσῃ ψυχικοὺς δε-
σμοὺς μεταξὺ τῶν Ἑλλήνων
καὶ τῶν Μικρασιατῶν ἰδίως.

ΘΡΥΛΟΙ ΚΑΙ ΟΡΑΜΑΤΑ

Εἰς τὸν Μ. Ἀλέξανδρον εὐ-
ρίσκομεν τὴν κολοσσιαίαν ψυ-
χικὴν δύναμιν, ἡ ὁποία χα-
ρακτηρίζει τοὺς ἐλαχίστους
μεγάλους ἀνδρας τῆς ἀνθρω-
πότητος, δηλαδὴ τὴν δύναμιν
καὶ τὴν θέλησιν, τὴν αὐτόφω-
τον καὶ τὴν ἀκαμπτον, ἡ ὁ-
ποία εἴτε εἶνε «δαίμονιον», ὁ-
πως ὀνομάσθη ἀπὸ τὸν Σω-
κράτη, εἴτε «τύχη», ὅπως ὀνο-
μάσθη ἀπὸ τὸν Καίσαρα, εἴτε
«ἡγερία» ἀπὸ τὸν Νουμῶν, ἢ
«ἔμπαρμένη» ἀπὸ τὸν Ναπο-
λέοντα, ἢ «πίστις εἰς τὸν Θε-

ρὸς βασιλόπαις ὤρμησε πρὸς
τὸν Βουκεφάλαν, ἤρπασε νὰ
ἦνία, ἔστρεψε τὸν ἵππον πρὸς
τὸν ἥλιον διὰ νὰ μὴ βλέπῃ τὴν
σκιάν του καὶ τρομάξῃ, τὸν
ὤθησε πρὸς καλπασμὸν, ἔτρε-
ξε παραλλήλως τοῦ ἵππου ἐπὶ
μικρὸν καὶ μετ' ἕνα ἄλμα εὐ-
ρέθη ἐπ' αὐτοῦ.

Ὁ Φίλιππος καὶ οἱ ἐπίλε-
κτοι τῶν ἱππέων ἔμειναν κα-
τάπληκτοι.

Ὁ Ἀλέξανδρος ἱππεύσας
ἀπάξ τὸν ἡμιάγριον καὶ ἀτί-
θασσον ἵππον, ὤρμησεν εἰς
καλπασμὸν, τὸν ἀφήκεν ἐλευ-
θερον, διεγράψε μετ' ὀρμῆς
μεγάλους κύκλους καὶ κα-
τάρθωσε νὰ τὸν χαλιναγωγῇ
καὶ νὰ τὸν συγκρατήσῃ
μετ' ὀλίγον ἐνώπιον τοῦ πα-
τρὸς του.

Ὁ Φίλιππος ἐδάκρυσε τότε,
τὸν ἐνηγκαλίσθη, κατεφίλησε
τὴν κεφαλὴν του καὶ πρὸ τῶν
ἐκπληκτῶν καὶ συγκινημένων

Χρυσῶν μεταλλίων, εὐρεθὲν εἰς τὴν Ταρσόν. Εἰς τὴν μίαν εὐρε-
φαίνεται ὁ Μέγας Ἀλέξανδρος ἐν προτομῇ, εἰς δὲ τὴν ἄλλην
εἰς κινήγιον λεόντων

ὄν» ἀπὸ τὸν Οὐάσιγκτων, εἶνε
ἐν καὶ τὸ αὐτό, ἡ συγκέντρω-
σις δηλαδὴ εἰς τὴν ψυχὴν τοῦ
δρώντος προσώπου πίστεως
καὶ θελήσεως ἀκλονήτου καὶ
ἐν ταύτῳ ἀμετάπτωτος ἀπό-
φασις πρὸς ἐπιτέλεισιν τοῦ ἀ-
ναληφθέντος ἔργου.

Πρὸς τὴν γέννησιν τοῦ Με-
γάλου Ἀλεξάνδρου συνοφαί-
νονται θρύλοι καὶ παραδόσεις
παράδοξοι καὶ ἐκπληκτικοί.
Ὅπως ἀναφέρει ὁ Πλούταρχος,
ἡ μητέρα τοῦ Ἀλεξάν-
δρου Ὀλυμπιάς, κατὰ τὴν νό-
κτα τὴν προσηγηθεῖσαν τοῦ
γάμου τῆς μετ' ὁ Φίλιππον εἶ-
δεν ὅτι ἐξερράγη βροντὴ με-
γάλη καὶ ὁ ἐξ αὐτῆς κερου-
νὸς ἔπεσεν ἐπὶ τῆς κοιλίας
τῆς, πυρκαϊὰ ἦναψε εἰς τὰ
σπλάγγνα τῆς καὶ αἱ φλόγες
περῶμενοι πρὸς διαφόρους

Μακεδόνων στρατηγῶν τοῦ
εἶπε:

— Ὡ! παιδί μου, ζήτησε
γιὰ τὸν ἑαυτὸν σου πολὺ με-
γαλυτέραν βασιλείαν, «Μα-
κεδονία γὰρ σε οὐ χωρεῖ».

Γ. Κ. ΑΣΠΡΕΑΣ

ΑΥΡΙΟΝ: Πρὸς τὴν καταπλη-
κτικὴν ἐπιστρατείαν.— Ἀρ-
χηγοί, σύνθεσις καὶ δυνά-
μεις τοῦ ἑλληνικοῦ στρατοῦ.
— Ἡ διὰ τοῦ Ἑλλησπόντου
ἀποβίβασις εἰς τὸ πεδῖον τῆς
Τρωάδος.— Μία δραματικὴ
νύκτα.— Ὁ ἑλληνικὸς στρα-
τὸς καταυλίζεται ἐπὶ τοῦ πε-
δίου τῶν μαχῶν τῶν Ἀχαι-
ῶν καὶ τῶν Τρώων.— Ὅπτα-
σιασμοὶ καὶ ὄραματα.— Εἰς
τὰς ψυχὰς τῶν Ἑλλήνων ἀ-
φωπνίζονται τὴν νύκτα φά-
σματῶδες εἴδη.— Ἑλ-